

ДІЛО

виходить щоденно передпозднем

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, П. пош. Конто пошт. шл. 143322 Адреса для телеграм: «Діло», Львів. Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передпозднем Рубрика не зберігається.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА: Місцевий в рік 450 зок. За границею: В Англії 1 долар, Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 750 літ., Німеччині 750 літ., Швейцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 20 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 750 зок., Австрії 750 зок. — Збірає адреси 1 зок.</p>	<p>В СПРАВИ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.</p>
---	---	---

ППС. в опозиції до уряду П'ястудського.

Комунікат центрального виконавчого комітету ППС. — П'яст переслідують ревізію своєї програми. — Проти драконського пресового декрету.

Варшава, 11. листопада 1926.

ППС. видала такий комунікат: Дня 11. ц. м. відбулося засідання центрального виконавчого комітету ППС, як також комісії центральних професійних союзів і представників центральних організацій шахтарів, залізничників, металівців і робітників інших професій.

Конференція ухвалила спільноту політичних і професійних організацій в боротьбі за робітничі інтереси. Даліше протиставилася спробам розділення організацій національних від організацій політичних і сконкретизувала низку постулатів під адресою уряду. Конференція ствердила, що становище уряду під оглядом суспільно-господарським є повним переходом його на платформу капіталістично-банкової і великопоміщицької політики й вивала робітничу класу до боротьби з урядом за свої права й інтереси.

Конференція прийняла до затвердження відома ухвалу центр. вик. комітету щодо опозиції ППС. супроти уряду.

Для реалізації ухвал цієї конференції відбудеться в найближчих днях нова конференція.

Довіря для німецького уряду. — Причина димісії ген. Зекта.

Берлін, 11. листопада 1926.

На вчорашнім пленарним засіданні райхстагу внесення комуністів і гітлерівців про висловлення заяв недовіря для уряду відкинено більшістю голосів урядової коаліції і соціалістів. Німецькі націоналісти не брали участі в голосуванні. Полагано домагаючися комуністів, щоб райхстаг розглянув ухвалені соц. комісією внесення про сусп. опіку над безробітними. Мін. райхсвері Геслер пояснював причини димісії ген. Зекта. Безпосередньою причиною димісії була згода райхсвері на часове прийняття до райхсвері найстаршого кронпринцового сина. То було недопустиме передовсім з політичних причин, бо противиться офіційним заявам уряду. Не повинно було бути нелогічної репутації, передовсім в часі боротьби за скасування військової контр. Ген. Зект прийняв відповідальність за своє поступовання.

Загальний військовий обов'язок в Злуч. Державах?

Лондон, 11. листопада 1926.

З Канзас Сіті повідомляють: Президент Кулідж у промові зазначив, що приступлення Злучених Держав до міжнародного трибуналу справедливості залежить від становища інших заінтересованих держав. Програма уряду в разі нової війни передбачуватиме загальний військовий обов'язок і чинити національних багатства. Уряд, бажаючи зменшити горячку зброєвої конкуренції, готов у цій справі зробити всі можливі поступки.

Зачувати, що на тому ж засіданні ухвалено відкликати пос. Морачевського в уряд.

З клубу П'яста повідомляють, що на конгресі людської партії в Кракові розглядатиметься ревізія дотеперішньої програми П'яста. Головний реферат виголосить не пос. Вітос, як було вже оголошено, а д-р Кернік. Віце-марш. Дембський виголосить реферат про політичну ситуацію.

Проти драконського пресового розпорядку виступає різко вся ту тешня преса. Сьогодні помістили гострі статті-протести в цій справі «Глос Правди» (адв. Паскальський) і «Робітник» (пос. Ліберман), а даліше «Пшегльонд Вечорни» і «Курєр Варшавський». Автор статті в «Курєр Варш.» підчеркує, що для правника загально незрозуміло, нащо було кувати нову зброю, коли дотеперішні пресові закони вистарчають аж надто.

В тій справі приходять щодня нові протести від синдикатів польських журналістів з різних міст. Кореспонденти закордонних часописів у Варшаві поробили заходи, щоб одержати інтерпретацію того декрету в тому зміслі, що він не може торкатися кореспондентів закордонної преси.

Стріча турецького міністра з Чічеріном.

Відень, 11. листопада 1926.

З Ангорі повідомляють: Міністр закордонних справ Тевфік Руді бей вийшов на кружляку «Гамідже» до Одеси. Міністр їде, щоб здійснити віддавна приготовлюваний плян стрічі з Чічеріном. Обоє крім цього будуть взаємні особисті приязні. В турецьких політичних колах кажуть, що наради в Одесі між Тевфіком Руді бейом і Чічеріном зміряють до заключення збірного пакту східних народів.

Розв'язання парт. й то-варистів в Італії.

Рим, 11. листопада 1926.

У виконанні постанов нового закону про публічну безпеку занято і позачинено мин. ночі льокалі протифашистських партій і товариств, які розв'язано на основі того ж закону. Переведено безчисленні ревізії. Льокалі тих товариств і партій віддадуть на приватні мешкання. Таким чином в Італії завоювала всевладно диктатура одної фашистської партії.

Шеф італійського ген. штабу в Бесарабі.

Відень, 11. листопада 1926.

З Букарешту повідомляють: Шеф італійського ген. штабу Бадоліо, який тепер обіймає Бесарабію, анголюсь у Кишеневі тост, якого зміст викликав сенсацію. Бадоліо сказав м. н.: брати, коли колинебудь встане грізна хвиля для Румунії, то вашому боці стане марш. Бадоліо. В політичних колах вважають, що промову заповнює італійсько-румунської військової конвенції, тим більше, що промову виголосив в Бесарабі.

Демарш Швайцарії.

Париж, 11. листопада 1926.

«Матен» повідомляє з Женевы, що швайцарська союзна рада ухвалила вислати до італійського уряду демарш у справі арештування в Римі двох швайцарських залізничників, у яких при ревізії найдено ножі військового типу.

Відоміні шпінської афери в Чехословаччині.

Прага, 11. листопада 1926.

Щеф консульського відділу більшовицької місії Цимов, замішаний у шпінську аферу, вийшов відси нечайно в незвідний напрямку. Стверджено, що визначні чеські комуністи адержували взаємини з тутешньою більшовицькою місією і посередничали в шпіонажі. Тут мають перевести численні арештування.

Розв'язання мадярського нац. зібрання.

Будапешт, 11. листопада 1926.

Прем'єр Бетлєс заявив, що Національне Зібрання є на передодні розв'язання. Опозиція прийняла заяву довготривалим криком. Розв'язання палати слід сподіватися в п'ятницю або суботу, а розписання нових виборів між 12 і 18. грудня.

Вислід виборів у Греції.

Відень, 11. листопада 1926.

Атенське міністерство внутр. справ оголосило урядові дані про вислід виборів до Нац. Зібрання. Республіканці одержали 18 мандатів, унім республіканська Папанастазіа 163, народозці Тсалдаріса і Демердзіса 65, ліберали Матакса 47, комуністи 7, інші групи 2.

Поміч СРСР. для англійських шахтарів.

Лондон, 11. листопада 1926.

Відповідаючи в палаті громад. на запити, міністр внутрішніх справ заявив, що по його інформаціям із СРСР. пристано 1,087.000 фунтів штерлінгів на поміч для шахтарів. Міністр додав, що має відомості, що більшовицька контрибуція для англійських шахтарів була подекуди обов'язкова.

Конфлікт в англ. вугляному промислі. — Криза уряду?

Лондон, 11. листопада 1926.

Наслідком опозиції власників копалень проти пропонуваного урядом компромісу конфлікт в угляному промислі триває даліше. Провідники великого англ. промислу противляться теж мировому нар. судові. Побойються, що труднощі, які все збільшуються, потягнуть за собою крах уряду.

Біржа.

Гроші.

Тенденція легко знижова. Обороти середній. Американський долар 901—901,30, канадський долар 933,30—936, чеські корони 0,2600—0,2635, австр. франки 0,2600—0,2635, швейцарські 1,12—1,13, фунти штерлінга 4,32—4,33.

Золото: 20 австр. корон 36,00—36,50, 20 фр. франків 33,50—33,80, 20 нм. марок 42,20—42,30, 10 рублів 46,20—46,50.

Срібло: австр. корони 4,01—4,03, 5 австр. корон 3,31—3,34, австр. франкен 1,63—1,70, рубль рос. 2,63—2,65, коронка за рубль 1,32—1,34.

Газетний ювілей.

Львів, 12. листопада 1926.

На Радянській Україні святкували на днях 150-літній ювілей появи газети на українських землях. Якраз 150 літ тому назад (1776) появилася у Львові французькою мовою «Gazette de Léopol», що ставила своєю метою обслуговування української землі. Ясно, що та газета обслуговувала виключно потреби шляхетської верстви. Однак, поминаючи характер і мову тієї газети, годиться ствердити, що перша газета як і значно передтим друку, з'явилася на західно-українській території і вона є родоначальником преси на Україні.

З початком XIX. ст. з'являються також на Наддніпрянській Україні періодичні газетні видання. В 1809 р. починає появлятися в Одесі—таз сказатиб—торговельний тижневик «Прей-курант приходящий в Одесу... и исходящий товарам», якого завданням була реєстрація крамів. Три роки пізніше бере ініціативу в тій справі Харків, видаючи в 1812 р. «Харьковский Еженедельник».

Преса, що під кінець XVIII і з початком XIX. ст. почала з'являтися на Україні, видавалася мовою пануючих верств, а саме на заході французькою та німецькою і польською («Lemberger Zeitung», «Gazeta Lwowska»), а на сході російською.

Перші десятиліття XIX. ст. знамчаються у нас апочатку першим проблемами, а опісля й постійною кристалізацією літературно-культурної, а згодом і громадсько-політичної думки. Ту добу визначає поява в Наддніпрянщині і Надніпрянщині книжкових видань: журналів (харківський «Український Вєстник»), альманахів, збірників та подібних літературних творів.

Першою українською політичною газетою, що появилася в 1848 р. на українських землях, була львівська «Зоря Галицька», що 13. травня 1848 р. у відозві до народу проголосила єдність українського народу: «Ми, Русия Галицька, належимо до великого руського народу, котрий одним говорять язиком і 15 мільонів вносять, з котрого півтретя мільона Землю Галицьку замешкує».

Поворот абсолютизму в Австрії, повільний прихід до влади польської шляхти і зневіра у верхах тодішнього українського громадянства вели значне замішання серед української інтелігенції. «Зоря Галицька», ставши в 60-тих роках листом повременним, посвященним літературному обшоложенню і загальному чтенню, почала втрачати свою первісну ясну національну програму, а акінці (1856 р.) припинила свою появу. В рр. 1857—1866 на західно-українських землях не було ні одного українського, громадського органу, крім урядового «Вєстника» (що почав виходити у Відні 1850 р. під назвою «Вєстник для Русинів австрійської держави»). Аж 1861 р. почало виходити у Львові під редакцією Богдана Дідицького «Слово» (1861—1887), який початково обшоловав самостійність і єдність української нації, а опісля пішов крутим шляхом «русского единства», посуваючи аж до затерчення існування українського народу. Та поруч з калікутною «стихією» національно-культурного і всякого іншого москво-

жизні гострий біль і пішов до шпиталю. А тиждень пізніше помер. Студент, що пробував його «незрушати», мав величезну силу, а Гудін, хоча мав також величезну силу, був також таким чорним. Він помер, як більшість атлетів та акробатів. — І всіх людей — від своєї професії.

Керівний дощ. 3 Франції прийшли звістки, що під час кількох днів непогоди влітку в Північній і в Південній частині дощу: у Північній — багатостій, у Південній — керівний. У тихих дощів летів пісок чорного та червоного кольору. Такі явища повторилися у Франції не вперше. Під час бурі на Сагарі пісок летів з вітром сотками кілометрів: від його країв залетіло багато вітряків до краю країн, куди він долітає. Кров'яні дощі доводять інколи до великих розливів. В 1867 р. вони вилили на всю південну частину в районі Сени. В 1817 р. керівний дощ повстав у Франції із пороку, який занесли вітри з південних американських пустинь через Гвіну, Азорські острови, Зауку і Держави, південну Італію. Крім цього можуть у дощевий порі примішуватися до дощу й інші елементи, які припадають йому різними кольорами — часті вулканічного попелу, пороку метеоритів або металічних розсипчатих грібів. Інколи ураган пориває навіть із ставів жаби й риби, які падають на голови переїжджених людей. Буцям-то з неба.

Світлова хроніка. Король Віктор-Емануїл нагородив відомого французького автомобільного фабриканта Андре Сітроєна орденом італійської корони за його заслуги в організації експедиції на Сагару. — 15-го ц. м. відкрито у Брюсселі пам'ятник Леопольду II: король буде на коні в уніформі генерала; пам'ятник зробив невідомо померлий різьбяр Томас Венкот. — У Берліні помер один із впливових провідників німецького синдикалістичного руху Діксман. — Філософський факультет гамбурзького університету дав титул почесного доктора — переплетачникові, урядово-працювачу при консерваторському музею в Берліні за його неспомину, інтелектуально працю при обранні папірусів. — Рекорд швидкості завізничної їзди встановив цим дивним поїздом між Шікаго і Бостоном, переїздивши в годині 145 кілометрів, майже на дві години кудиш як найшвидший у світі поїздний поїзд, що їде між Нью-Йорком і Шікаго. — У середньовічній манастирі в Дечан, в Югославії, черці відкрито в печері старосвітську церкву акрити фресками, ще добре збереженими; крім цього знайдено там різні предмети до відправки богослужіння.

3 кіна. У кіні «Палас» із незвичайно інсценізованою американською фільмом «Месела вдовичка» на підставі відомої оперетки; у головній ролі слава та чарівна Має Мірре. Акція відбувається на дворі торговельного короля і в Парижі. П'єса богата виставкою, костюмами і преемелами ситуацій. — У кіні «Лев» комедія «Гімнальська трійка».

На новий шлях!

Думки з приводу змагань України зі спортом.

Від директора одної поважної нашої інституції, який здавна цікавиться українським спортивним рухом, дістаємо цих кілька заміток до поміщення в нашім органі. Це перший голос з когорт ширшого українського громадянства в справі відношення українських спортивних товариств до таких-же товариств польських і жидівських. — Редакція.

Не маємо себе й не обманюймо, а гаяймо нашу правду в очі: Наш спортивний рух не живе, а нудно живе; і не може ніяк жити вже раз з тих самих причин, у яких був ще перед війною. Тоді, коли спортів товариства наших народів давали нашім землякам поступили сильно вперед, скріпилися і зросли як під оглядом кількості, так і під оглядом якості, то українські спортів клуби ледви клягають і про якийсь поступ у них нема й слів. Ми ще далеко перед світовою війною спромоглися на одну-єдину спортову площу, т. зв. «Український Город» у Львові — і з того часу з місця не рушили. Ні у Львові, ні в інших провінціях! Це просто казкова картина, що ми в цілому краю здобулися всього на одну спортову площу, коли інші меншості мають їх сотки і з року на рік будують собі нові. А хіба для якого нема сумніву, що кожна така площа є важливою національною станицею, місцем, де гартуються м'язи і воля молодого покоління. А цей покоління — будучність нації!

Не оправдуємо нічим невідомої катастрофічної програми України. Тут уже не можна складати нім на нікого: ні на вітер, ні на сонце, як — на диво! — досі постійно були проти України, ні на публіку, яка аж надто у великій близькості була по стороні України, ні на суддю і Бика, який ні в свій уряд з тактом і вповні безсторонно. Ні, жінки тут і грали України, і керували українського спортивного руху, жінки й ми всі, що спокійно дивилися всьому на те злиденне існування українського спорту під Польщею, а нічим тому не зрозуміли.

Бо що ми запровадили вибрану українська одинадцятьма мінутах ведлі? Сирі, примітивну гру, яка цілу клуби нижчих класів, що ведуть нудне життя, живити десь на периферіях міста. З винятком 3-4 гравців — усі інші представляють собою

незлий спортів, але технічно й тактично зовсім сирі, невиконаний матеріал. Найкращі гравці, але тільки на-сімі, не подаючи його зручно своїм; так само гравці головами, щоб тільки м'язи відбитися не б'яжі на м'язі і на противника, а тільки білім, даючи їм безліч часу вибігати з небезпечної ситуації; а найважливіше: не вміють бігати, тому що не тренують ніякого й постійно. І невідомо бачили ми таке явище, що в другій половині гри більшість гравців України не могла вдержати вже темпа гри і їй зі спокійним змирилися як ветерани тільки — асистували.

Про той сором і ті муки, що їх переживала численна збірка українська публіка, говорити не приходиться. Те саме було зрештою і торік під час змагань України з Гасмонеем, те саме будемо переживати ще раз, оскільки не поставимо справ рівного спорту в зовсім іншій площині, оскільки не поставимося, аби інші дружини могли змагатися з сильнішими, технічно вишкоченими дружинами наших сусідів. Це для мене однією розумний і логічний висновок після нашої катастрофічної програми з неї. Це — думаю — яке кожному, хто теребить й без задоволення дивиться на справу і бажає рівного спорту, можливо який-небудь розвиток.

Ще одна увага. Чотирьох чи де найкращих гравців України виступав постійно в б'ях чужих, не-українських клубів і бере участь в змаганнях тих клубів під омонімом львівського «Зайонка пілки ножей». Отже в чужих барах і для чужих ші гравці можуть змагатися з польськими й жидівськими клубами, а для свого клубу і в своїх барах не сміють! Чи є в тому яка логіка?

3 концертної салі.

Концерт п-и О. Божейко у Львові.

Сьогоднішній концерт нашої п'яністки п-ни О. Божейко відбувся серед сприятливих обставин, як у попередніх роках. Значально й концерт припадає уже на перші дні вересня, а цей речень, сприятливий анімацій п'яністки до Відня, під який оглядом не був відповідний. Такий висновок виходить би і порівняння з цьогорічним концертом, який відбувся майже два місяці пізніше від минулорічного — в часі, коли наша суспільність після метушливості, званої з початком шкільного року, почувала себе вільною і майже відчувала потребу якогось поважного концерту. Це й засвідчила вона далеко численнішою присутністю. Мабуть і п'яністка почувала себе серед таких обставин далеко краще — й останній виступ її у Львові треба безумовно зачислити до найкращих наших концертних імпрес.

На доволі обшмиту (може навіть за широкую програму) складалася, крім обов'язкового в цьому році Бетховена (Бальдаштайнська соната, з більших творів: Симфонічні Етюди Шумана та низка зложених чисел, в яких фігурували такі твори, як Ба ляда з моті Шопена і П. Рахмодія Ліста, що самі про себе могли становити точку. А крім того додали короткі мініатюри: Мендельсона Прелюд В. Ш. Шуберта Імпроту і І-гол, Брамса Рахмодія І-гол, вальс та кілька етюдів Шопена й Ів в моті Регера.

Коли на попередніх виступах п'яністки можна було запитати до певної мри перевагу більш зовнішніх засобів у інтерпретації виконуваних нею творів, при чому п'яністка, йдучи часто за голосом хвилюючого пориву, не раз вихлюпувала поза ліній ідеальної пропорційності виразових засобів (хоча при своїй вродженій музичності не доводила ніколи до якихсь стилістичних непорозумінь), — то тим разом можна було ствердити, що процес т. зв. «Stimmung» на «Uebergangs-Periode» у п'яністки посунувся значно вперед і переходить у стадію повної консолідації незвичайно високо розвиненої технічної спроможності артистки з її духовними прикметами. Це видно було не тільки по виразності архітектонічних ліній і поглибленню стилу даних творів, але також по прецизнішому роз'ясненню їх деталізації краси. Ця ризовага, а через те й повна свобода у вислові помітна була вже з першої точки — Бетовенської сонати. Однак це не найкраще висказалася п'яністка в Симфонічних Етюдах Шумана, які ще й інші є для п'яністки т. зв. «пробним каменем», сталячи виконавцеві з технічного боку незвичайно високі вимоги й домагаються в першу чергу незвичайної музичальності й почуття тонкості в характеристичній тих преріжних внутрішньо-змістовних настроїв. Опанувавши знаменито технічну сторону твору, п. Божейко змогла аложити в поодинокі етюди стільки поезії, тепла й питомої шуманівської інтимності, що ми дотепер цього у п'яністки не спостерігали. На не менші слова признання заслуговує і виконання значного числа згаданих уже мініатур. Зокрема рід підчеркнути мистецьке видіння ритм чної живучості в прелюдії В. Ш. Мендельсона, скоплення граційних рис у вальс та «мунотів» Оса ош етюдів Шопена, бравурне виконання йогож етюдів «а-ш. м», відповідаюче алози начеркний Шуманом дешо патріотичний програм, що прозвала цей твір етюдом «лінійного вітру», бо в ньому поміж китами криються канони та глибоко постичне відтворення темного, ряселено-ніжного колориту Регерівського Ів-гол. 22 а — п. м. Хоча Лист уважався «доменою» п'яністки, то уми-

щення як закінчення програми 2-га Рахмодія Ліста становила через банальність музичного змісту подекуди ослаблення мистецького рівня програми. Зате вигоріло нас п'яністка браглимним, світлим виконанням «Самраді-і» тогож автора і численними наддзятками, як Шуберта-Ліста «Ейкібі», граційною серенадою Гріффельда та Людвигана «Пересторога матері» — до чого змушена була неможливими оплесками.

Публіка було доволі, а між нею — що з признанням і задоволенням треба підчеркнути — була дуже значна відсоток шкільної молоді. Останнім своїм виступом засвідчила п'яністка наглядно, що, не зважаючи на здобуті дотепер високий мистецький рівень, вона є на шляху певного, гарного й видатного дальшого розвитку.

Василь Баранський.

ОПОВІСТКИ.

Товариш з семінарії У. П. Т. у Львові, котрі здали матуру в 1916 році прошу негайно при дати свої адреси в цілі порозуміння щодо товариського Зіду. Хто знає адреси Марійки Стечиківної або П. Ошншків, хай доцільно до своїх адрес: Меліція з Геліки Гелікова, Львів, вул. Чарнецького 26. 894 1-3

ДРІБНІ ОГЛОШЕННЯ.

80 СОТ. коштує одна ложка до чаю з хліського срібла у Мандля, Коперника 14. Проти кіна «Коперник» 681а 6-7

В ЯРЕМЧУ, в дуже гарнім положенню 1/4 моргова парцеля на продаж. Д-р Янович — Станіславів. 884 3-3

ДОБРОГО шевського чейдинка на мішану роботу і прикрасача зглядно хлопця з початками шиття верхів прийме шевська робітня України. Інвалідів — Львів. Софії 25. 897 1-3

ОГЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

На 16 рат!

ГРАМОФОНИ

тубові, шафкові, валікові від 80 зол.

Грамофони плати також в українській мові, найновіші шкери 430 зол.

„СІРЕНА“

Львів

Казимірівська 13.

Приймається грамофони до напруги по найдешевших цінах. 877 3-3

На Михайла

палірсинісі з прав. срібла в найновіших фазонах від 25 зол. у Мандля, Коперника ч. 14 885 проти кіна Коперник 1-4

КАЛОТРИХ

о. д. ра Теодора Вергуна одинокій пенній середник.

Здержує випадання волосся, спричинює буйний поріст, випале волосся відростає; при довшим ужитті синій волос дістає природну краску. Ціна флашюч 2 і 4 зол. 882 За післяплати висилає: 2-2 „НАРОДНІЯ ТОРГОВЛЯ В СОКАПІ“

Подяка.

В дні нашого горя, з причини смерті нашого невіджалованого Мужа і Батька, Івана Стеценка, зложено пам з рижих сторін багато слів співчуття. Зворушені до глибини, складалемо нашу ширю подяку передовсім Хвалній Дирекції Вид. «Ски діло», а зокрема Вл. о. Раднікові Д. Лопатинському і Членам Редакції «Діла», Хв. Товариству «Сила» і її голові Вл. о. Каштанікові, Вл. о. Галитові, Персоналові Адміністрації, Експедитів і Друкарів «Діла», Членам Хору і Всім, що зводили взяти участь у похоронному обрядові. Жінка і діти.

Вже друкується і до 20. ц. н. буде розіслано П. П. Передня і Конітант

II. число „Українського Мистецтва“ за листопад

Для устанлення висоти накладу просимо усіх, що одержали I. число, або тих, що не одержали, хочуть передплатувати наш журнал, надати до 15. ц. м. прислати передплату до кінця ц. р. (8 зол.) Тих, що одержали II. число не мають заміру передплатувати журналу, просимо даскаво повернути неуходженні примірники, або належить за нього (3 зол.). — Адміністрація „Українського Мистецтва“ — Львів, Ринок ч. 10. II. пов.

ВАСИЛЬ ХОДО- РОСЬКИЙ, ур. в Давидівці 1891 року замішавши в Чернівцях, пов. Чортків, уважався загублену військову книжку І. К. О. Чортків. 883 3-3

Купити каталог за 1 золотого

а переконається про

добірні літературні новини

новондруковані Випокичальні Української Книгарні

в Антикварі у Львові — Рутівського 22.

II. на провінцію щоденно «випускає» книжок. II

Дбайте про своє здоров'я

Швейцарська Гірка Зілля з маркою Когуті вживається при недугах жовчухи, кишків, обструкції і жовчячих каменях. Швейцарська гірка Зілля є природним дагідним прочищуючим средством, та улашдує функції органів травлення, ділає проти надмірного товстіння і побуджує апетит. Продають аптеки по зол. 1.30 за коробку. Рес. Мік. Публ. Збор. ч. 400 Лаб. Хем. Фарм. А. Гонсецькі і Сні в Варшаві, Лешно 41. Висилаємо найменше 2 коробки по одержанню зол. 4.30 з присилюю.

Найбільш упертий білз голови

усувають оригінальні порошки з «когута» 725 а) 26—

Подяка.

Не маючи змоги подякувати всім науковим та громадським інституціям, своїм ті чужим, а також всім громадянам, знайомим та приятелям, що висловили нам своє співчуття з приводу смерті мужа й батька, бл. п. Володимир Гнатюк і віддали йому останню прислугу, складаємо їм дею дорогою нашу найширшу подяку. Зокрема дякуємо за труд та заходи коло влаштування похоронів: Хв. Виділові Наукового Товариства ім. Шевченка, редакторів Дм. Палаву, м. Вол. Дорошенків, п. Гр. Дмитрову й п. М. Німцеву та панів М. Юхимів і О. Родольових; Преосвященному Єпископу о. д-ру І. Божимові, о. прелатові Кунішському, о. канонікові Д. Лопатинському, оо. советникам Д. Садовському, І. Рудовичеві, д-ру Костелинському, О. Ульмичові, Ом. Горинському та Ст. Василеву за відправу похоронних обрядів: д-ру Ів. Брикові, д-р. М. Галушницькому, д-ру Ів. Раковському та артистові-налеві П. Холодному за пращальні слова та зєлення пам'яті Покійного; хорів і р. радника Кунішського й оркестрі читальн. тов. «Прогресс» в Лисинцях, що своїм співом та грою додали урочистості сумному обрядові похоронів. — Особливу ширю подяку складаємо Вл. лікареві д-ру Іванові Куряцеві за довголітню, незвичайно досісну лікарську опіку, а також горячо дякуємо Вл. лікарям д-ру Е. Бурачницькому та М. Музиці, що в останній часі ледути Покійного не жалали для його своїх сил та трудів, та д-ру Максимовичеві за послідню лікарську поміч. 893 1-1

Олена Гнатюкова — жінка; Ірина, Олександр, Юрій — діти; Василь Косаренко-Косаревич — зять; Христия — внука.

Закрайні Загальні Збори

Кружок У. П. Т-ва „Рідна Школа“ в Рогатині, відбуваються в суботу, дня 13. листопада 1926 р. о год. 1. полудні в кімнатах української гімназії в Рогатині з таким порядком наряд:

1) Відкриття загальних зборів. 2) Відчитання протоколу з попередніх загальних зборів. 3) Звіт устатуючої Старшини і управи за шкільний рік 1925/26 а то: а) голови, б) секретаря, в) скарбника, г) управителя гімназії, д) управителя народної школи. 4) Звіт контрольного комісії і узалеження абсолютної. 5) Вибір нової Старшини і контрольного комісії. 6) Вибір віпоручників на загальний зїзд УПТ-а у Львові. 7) Зміна статуту. 8) Внески і запити.

За Старшину Кружка УПТ-а „Рідна Школа“ в Рогатині:

о. Ст. Городицький 881 3-3 І. Корги за секр.

Ширіть наш часопис!

27-го жовтня харківський округ розглянув справу директора Новоазовського підприємства Сахна, що вжитися не вдалося, звинувачений за 100 арт. кримінального кодексу (перешкоди владі). Сахна призначено до Судової палати у Харкові за порушення декрету про українські землі, принципів праці на роботі. До кінця Всього 4-х разів, зовсім не записався в українсько мовно. Харківський округ вивчає справу Сахна за доповіддю